Parfumuri si culori (26)

1400. După o viatã petrecutã împreunã, femeia si bărbatul ajung sã semene între ei chiar si la chip.

1401. „Îmi privesc fotografiile vechi: ce-i cu voi, bãietasi, pentru ce purtati numele meu?” (G. Cãlinescu)

1402. „Decît sã-ti iasã vorbe, mai bine sã-ti iasã ochii.” (Proverb aromânesc)

1403. Insula Serpilor (cunoscutã în Antichitate ca Insula lui Apollo) are aceeasi suprafatã ca Parcul Cismigiu: 17 hectare.

1404. Un cunoscut personaj din societatea bucuresteanã avea un obicei urît: se dãdea la nevestele prietenilor. Dar stiti cum? În modul cel mai josnic. De pildã, un foarte bun amic venea la el în vizitã, iar gazda îi spunea: „Asteaptã-mã o orã, am o treabã la servici si mã întorc”. În vremea asta, el se ducea acasã la om si trãia cu sotia acestuia. Apoi, a venit si pedeapsa lui Dumnezeu: blestematul Don Juan a suferit o puternicã congestie cerebralã si a paralizat, ajungînd o legumã.

1405. Metode barbare de tratament în Evul Mediu, descrise si recomandate de Paracelsus: „În cazul durerilor de dinti, gingiile pot fi frecate cu rãdãcinã de Senecio Vulgaris, pînã cînd apare sîngerarea, după care rãdãcina se pune din nou în pãmînt; sau se poate confectiona o aschie dintr-un porumbar sau dintr-o salcie, după ce scoarta copacului a fost îndepãrtatã. Gingiile se curãtã cu aceastã aschie pînã cînd sîngerează, după care aschia se aseazã din nou în copac si e legatã de scoartã pentru a se putea reface. În tuberculoza pulmonarã, urina proaspãtã a bolnavului poate fi încãlzitã într-un vas nou la foc, împreunã cu un ou care fierbe în urinã. După ce oul a fost tinut mult timp, se fac în el mai multe gãuri, iar urina este fiartã pînã cînd scade de tot si vasul devine uscat. Oul este pus într-un musuroi de furnici; furnicile îl vor devora, iar pacientul se va însãnãtosi”.

1406. „Popoarele care au cunoscut socialismul vor dori sã se întoarcã la el.” (Kim Ir Sen, 1990)

1407. Lumea este, totusi, nespus de frumoasã! Noi regretãm nu atît tineretea pierdutã, cît perceptia entuziastã din acea epocã, respiratia, prin toti porii, a lumii înconjurãtoare, lipsa de griji, pe scurt – bucuria, irepetabilã, de a trãi.

1408. „Moda moare tînãrã.” (Jean Cocteau)

1409. Primii securisti din Istorie au fost Adam si Eva, spune Biblia, care umblau în „haine de piele”.

1410. O Revolutie care poate fi confiscatã înseamnã cã n-a fost Revolutie.

1411. S-ar pãrea cã cel mai mare bine pe care îl putem face în viatã este sã-i împiedicãm pe altii sã facã rãu.

1412. Mã mîndresc cu douã performante: am reusit sã-i îngrop pe prietenii mei decedati Gh. Eminescu (1988) si Eugen Barbu (1993) la picioarele idolului lor, de la Bellu, Mihai Eminescu.

1413. În unele cazuri, tutunul este surprinzãtor de inofensiv pentru sãnãtatea oamenilor. Bunul meu amic Gh. Eminescu (nepotul de frate al Poetului National) a fumat, ca un turc, vreme de 82 de ani, mai precis între 11 si 93 de ani. Iar altii nici mãcar nu se ating de tigãri, dar mor de tineri. Si atunci, unde-i morala?
1414. Astãzi, la 18 ani de la baia de sînge din decembrie 1989, am ajuns la concluzia cã singura formã de organizare si de conducere politico-socialã care li se potriveste românilor trãitori aici, la Portile Orientului, este „despotismul luminat” – în nici un caz democratia de tip Westminster, care scoate la suprafatã pleava, învrãjbeste poporul si aduce dezastrul pe termen lung. Cine se încãpãtîneazã sã forteze nota si sã aplice tiparul asa-numitei democratii occidentale e tot atît de nebun ca si acela care ar vrea sã ne smulgã rãdãcinile si sã ne mute din punct de vedere geografic.

1415. Îngerii pãzitori au pe lîngã noi o dublã misiune: sã ne fereascã sã ni se întîmple ceva rãu (ceea ce ne-ar pierde trupul) si sã ne fereascã sã facem noi ceva rãu (ceea ce ne-ar pierde sufletul).

1416. Istoria e singura stiintã care îsi schimbã legile de la o clipã la alta, de la o epocã la alta. Dacã fizica si chimia ar face la fel, noi am muri instantaneu.

1417. Explicatia pentru catastrofa istoricã pe care o cunoaste România, din decembrie 1989 si pînã azi, este faptul cã „spuma murdarã a revolutiei”, de care scria cîndva Heinrich Mann, se eternizeazã la Putere. Astfel se face cã scena vietii publice e populatã de personaje de o foarte proastã calitate umanã: impostori, bisnitari, analfabeti, dansatoare la barã, prostituate reciclate, securisti ratati, activisti PCR sau UTC de mîna a treia, primitivi, indivizi fãrã Dumnezeu, pe scurt, o faunã de paraziti si prãdãtori cum n-a mai defilat niciodatã în Istoria tãrii. Eu cred cã ne-a ajuns blestemul lui Ceausescu, care nu poate fi anulat decît de o nouã si adevãratã revolutie. Altminteri – vorba lui Bacovia – e greu pe pãmînt…

1418. Pentru a nu fi singur pe lume, al III-lea rãzboi mondial a asteptat, rãbdãtor, sã vinã Mileniul III.

1419. Dacã femeile ar face si în amor miscãrile energice si imprevizibile pe care le fac la dans, s-ar rupe patul cu noi si am ajunge toti pe dusumea.

1420. România Mare? Nu, România Moare!
SFÎRSIT

Artificii politice

”Romania Mare”(8.07.2008)

- Belgienii, francezii si olandezii au ajuns sã creadã în timpul rãzboiului cã datoria lor patrioticã este sã însele, sã mintã, sã speculeze, sã calomnieze si sã fure: în 5 ani, obiceiul le-a intrat în sînge. (PAUL-HENRI SPAAK) * Nu vã faceti iluzii: toatã zona Balcanilor, cu exceptia Greciei, va fi bolsevizatã, iar eu nu pot sã împiedic acest lucru. Si nici pentru Polonia nu pot face nimic. (WINSTON CHURCHILL) * Rareori îi vezi pe englezi, în dezbaterile lor parlamentare, enuntînd un principiu. Ei discutã numai despre utilitatea sau inutilitatea unui lucru, invocînd fapte pro si contra. (HEINRICH HEINE) * Si uite asa, trebuie sã-i înveti pe oameni sã nu gîndeascã si sã nu emitã judecãti, trebuie sã-i fortezi sã aibã nãluciri si sã negi vehement ceea ce toti vedeau limpede. (BORIS PASTERNAK) * Tratatele, vedeti dvs., sînt ca fetele si trandafirii: durează cît durează. (CHARLES DE GAULLE) * Numai institutiile politice pot forma caracterul unei natiuni. (MADAME DE STAËL) * Este o eroare gravã sã apelezi la trupe strãine pentru a da o lectie unui popor. (IOSIP BROZ TITO) * E groaznic sã trãiesti în era americanã – bineînteles, dacã nu esti american. (JIMMY PORTER, în „Priveste înapoi cu mînie“) * Revolta burgheziei cuprinse de remuscãri împotriva proletariatului multumit si oprimant e una dintre curiozitãtile epocii noastre. (ISAIAH BERLIN) * Acum, toti jurnalistii din lume vã pupã-n fund... Dar nu si eu, drãgutilor. Vã urãsc, cu mutrele voastre de plozi rãsfãtati, cum îi urãsc si pe pãrintii vostri... Ieri, la Valle Giulia, cînd i-ati bãtut pe politisti, am tinut cu politistii, fiindcã ei sînt copiii sãraci. (PIER PAOLO PASOLINI) * Nicolae Ceausescu este unul dintre comunistii buni ai Europei. (GEORGE BUSH-SENIOR, 1983) * La dvs., românii, un astfel de regim este util, fiindcã pune oamenii în miscare si face sã se miste lucrurile. (CHARLES DE GAULLE, 1968) * Europa nu înseamnã doar rezultate materiale – este o mentalitate. Europa e o stare de spirit. (JACQUES DELORS) * Societatea nu existã. Existã indivizi – bãrbati si femei – si existã familii. (MARGARET THATCHER) * Cel mai periculos moment pentru un guvern prost vine atunci cînd el încearcã sã se reformeze. (ALEXIS DE TOCQUEVILLE) * Asa nu se mai poate trãi. (MIHAIL GORBACIOV, cãtre sotia sa, martie 1985)
* Eu nu trebuie sã fac nimic, îi vor opri sovieticii. Nu vor îngãdui niciodatã o Germanie atît de mare, atît de aproape de ei. (FRANÇOIS MITTERAND, 28 noiembrie 1989) * Noi, rusii, sîntem una dintre acele natiuni care nu par a fi parte integrantã a rasei umane, ci una care existã numai pentru a da lumii o lectie memorabilã. Cu sigurantã cã lectia pe care trebuie sã o dãm nu va fi uitatã, dar cine stie cît va mai trece pînã cînd ne vom regãsi ca parte a umanitãtii si cîtã nenorocire

vom mai îndura pînã cînd ne vom împlini destinul. (PIOTR CEADAEV, 1836) * Urmãtorul rãzboi în Europa va porni de la cine stie ce fleac din Balcani. (OTTO VON BISMARCK) * Cel mai rãu la comunism este ceea ce îi urmeazã. (ADAM MICHNIK) * În Europa eram asiatici, pe cînd în Asia sîntem si noi europeni. (DOSTOIEVSKI) * Da, americanii instalează panouri imense cu inscriptia „Iubeste-ti aproapele!“, dar tot ei îsi ucid si îsi violează aproapele cu o frecventã care ar soca orice tarã europeanã. (T.R. REID)

Săptămîna pe scurt

*** Programe catastrofale ale posturilor de Televiziune * Ion M. Ioniță, un IMM intrat în faliment * Țiganul analfabet Mircea Dinescu e tot cu rahatu-n gură * Un alt țigan lacom: Doru Buşcu, de la „Academia Cațavencu“**
*** Înduioşătoarea solidaritate a bulangiilor**

*** LA DESCHIDEREA EDIȚIEI. Încet şi sigur, posturile de Televiziune mor. Mor pe capete, parcă le-a lovit o molimă necruțătoare. Atunci cînd nu e vorbărie multă – e țigănie. Cînd nu e țigănie – sînt spectacole trase de păr, cu glume groase, de care sînt jenați şi unii participanți (cum a fost sîmbătă monologul unui „țăran“ din Botoşani, despre „menajul în trei“). Adevărații oameni de valoare din țara asta se țin deoparte de aparițiile televizate, lăsîndu-i la ofsaid pe fomiştii după rating. E vacanța de vară, ceea ce duce la o şi mai serioasă prăbuşire a audiențelor. O ultimă zvîcnire a avut B1TV săptămîna trecută, cînd, la emisiunea „Şase, vine presa!“, a fost invitat preşedintele PRM, care avea ce spune, gîndindu-ne că, în ziua precedentă, avusese loc dialogul de la Palatul Cotroceni. În pauzele de publicitate, negresa Bela îşi scotea pudriera din gentuță şi îşi tampona, delicat, năsucul fin – ce cromatică unică! Pudră roz-bombon pe un nas negru-mahon! Ce i-o trebui Belei pudră? Nu-i destul de plăcută? N-are destule culori, care i-au sucit capul pînă şi deputatului Lucian Bolcaş? Mister! * Să ne păstrăm tot în domeniul Televiziunii, mai precis la OTV, unde, marți seară, Luis Lazarus a rîs de o invitată, pe nume Magda, fiindcă aceasta a pronunțat cuvîntul „dezocupație“. Dar el? El a zis „învinețituri“, cînd putea, foarte simplu, să spună „vînătăi“. Dar, mă rog, se mai întîmplă atunci cînd eşti în direct şi te fură iureşul ideilor. * Ştie, oare, preşedintele de onoare al PSD, Ion Iliescu, cît de rapace este primarul PSD al Sectorului 2, Neculai Onțanu? Acest fost activist PCR şi apoi PSM, pripăşit la PSD, a dat aprobare de construcție unor şmecheri din Spania, care vor să trîntească un bloc la cîțiva**

centimetri de ferestrele unor oameni – mai precis, WC-urile noului edificiu vor fi aerisite spre geamurile acelor cetăţeni! Ce şpagă o fi luat Hoţanu? Aflăm noi. Deocamdată, citiţi serialul doamnei arhitect Anca Petrescu, care abordează acest subiect scandalos. Ruşine, PSD! Aşa or fi toţi primarii tăi, ca porcul ăsta de Neculai Onţanu? * Încă o diversiune evreiască împotriva religiei creştine. Cică ar fi fost descoperită existenţa unui Mesia care a murit şi a înviat după 3 zile, iar chestia asta se petrecea cu cîteva decenii înainte de Isus Christos. Ce porcărie! Nu vă e, mă, ruşine? Chiar numai în minciună şi nelegiuire puteţi trăi? Aşteptăm o atitudine hotărîtă din partea Papei Benedict al XVI-lea, că în speranţa Patriarhilor ortodocşi... * Sărmana Israela! Taman în noaptea nunţii ei cu un băiat mai tînăr, un beţiv a vrut s-o răpească, a ridicat-o în braţe, dar după cîţiva paşi, s-a împiedicat şi a căzut în nas! Vai, vai, ce nenorocire! Mireasa şi-a fracturat bazinul şi a ajuns într-un scaun cu rotile, astfel încît nu s-a mai putut rupe în figuri. Ca să vedeţi ce fragilă e această înfocată amoreză, la cei 60 (sau 70) de anişori ai ei. Oricum, noi le urăm însurăţeilor multă fericire, cît mai mulţi copii şi Casă de Piatră. * Titlul lunii iulie a apărut în „Gardianul“: „Vârtop – Dolj, comuna măgarului Cioacă şi a caprei Elodia“. * Apropo de întîlnirea de la Palatul Cotroceni: toţi cretinii din presă a sărit cu gura, făcînd mişto de participanţi. Surprinzător este faptul că, în corul broaştelor rîioase, s-a auzit şi vocea unui băiat care, prin nasul său turtit, părea ceva mai serios, în orice caz, lovit de viaţă, l-am numit pe Ion M. Ioniţă. În fosta „Scînteie“, care a ajuns trompeta ruginită a lui Dinu Patriciu, acest IMM al presei române (chiar aşa, o face el parte din Catalogul IMM-urilor?) publică un articolaş stupid, cu titlul pricinos şi mincinos „Balul populiştilor la Palatul Cotroceni“. Între populişti, chipurile, şi preşedintele PRM. Priviţi cum minte IMM-ul respectiv, care face dovada că nu e decît un urechist, altminteri nu ne putem explica de ce lansează chestii care NU s-au discutat la Cotroceni: „C.V. Tudor a venit cu două soluţii originale (,) care îl pot propulsa drept candidat pentru (la – nota red. R.M.) Nobelul în (pentru – nota red. R.M.) economie. Prima, să fie demis guvernatorul Băncii Naţionale. A doua, să fie schimbat preşedintele FRF, Mircea Sandu. Clar, după ce scăpăm de Sandu, nu vom avea o echipă mai bună de fotbal, dar se va prăbuşi preţul barilului pe Wall Street. Şeicii din Golf îşi smulg deja barba de disperare“. Băi, Ioniţă, băga-ţi-am în fund o peniţă, e curată nerușinare să vorbeşte de funie (petrol) în casa spînzuratului (Patriciu). Adică tu faci băşcălie pe tema creşterii preţurilor, dar eşti sluga lefegistă a marelui gangster al petrolului românesc, Dinu Patriciu. Şi mai şi minţi ca un nesimţit. Cînd a cerut senatorul Vadim, la Palatul Cotroceni, schimbarea lui Mircea Sandu din fruntea Federaţiei Române de Fotbal? Ce legătură o fi avut FRF cu explozia preţurilor? Toată lumea a priceput că era vorba de o ironie: „În România sînt doi oameni bătuţi în cuie de 18 ani: Mugur Isărescu

şi Mircea Sandu“ (cam aşa a zis Vadim în cadrul declaraţiei de presă de la final). Numai tu faci pe prostul, sanchi, n-ai înţeles. Sau, cine ştie, avînd în vedere halul în care scrii, agramat şi fără virgule, poate că eşti chiar prost, Ioniţă! Degeaba te tot invită ăia la televiziunea de bucătărie a lui S.O. Vântu, Realitatea TV, fiindcă n-ai faţă de micul ecran şi cugetările tale sînt infantile. Şi cînd te gîndeşti că Ioniţă ăsta e redactor-şef adjunct la „Adevărul“! Atunci să nu ne mai mirăm că ziarul lui D. Patriciu abia dacă mai vinde la chioşc 5.000 de exemplare pe zi. După cîteva pagini, o futuristă pe nume Oana Iuraşcu ia drept bune tîmpeniile lui I.M. Ioniţă şi scrie, la modul cel mai serios, într-un tabel care cuprinde „Măsurile prezentate“, că, atenţie, PRM a propus, la punctul 5, „Schimbarea din funcţie a lui Mircea Sandu“. Fir-aţi ai dracului de idioţi. Şi un scuipat e prea valoros pentru jigodii ca voi. * La fel de penibilă este o oarecare Felicia Ruşanu, de la ziarul „Ultima oră“. Un ziar pe care noi l-am menajat pînă acum, avînd în vedere că e condus de un publicist talentat, pe nume Ion Marin. Dar, de la o vreme, „Ultima oră“ se leagă de PRM, lansînd tot felul de inepţii, despre care să nu spună Ion Marin că nu ştie. Ştie. Treaba lui. Ei ne înjură la vreo 2.000 de cititori şi noi îi tăvălim sub ochii cîtorva sute de mii. Titlul dat, pe pagina I, de gazeta de perete „Ultima oră“ e la fel de ordinar ca acelea din alte fituici: „Vocalize demagogice... La Cotroceni, «preţurile ucigaşe» au fost blamate post-factum!“ Ce poţi să zici la o asemenea porcărie? Să nu ştie neruşinata asta de Ruşanca de semnalele de alarmă trase de PRM, tot timpul, cu privire la explozia, periodică, a preţurilor? Ce şcoală are proasta asta? Cine i-a pus pixul în mînă şi prin ce paturi a trecut pînă a ajuns în presă? Îţi vine să verşi de silă. * Despre pămpălăul Claudiu Pândaru, care scoate biluţe din nas în foaia ofticoasă „Gândul“, n-are rost să mai pomenim, fiindcă l-a tăvălit Vadim la Conferinţa de Presă, de schelălăie javra şi acum. Doar o remarcă: dezarmantă lipsa de chemare a unor limbrici din generaţia tînără către presă! Nici un strop de talent. Zero barat. * Face ce face ţiganul din Slobozia Mircea Dinescu şi tot cu rahatu-n gură este. Cînd scrie la gazetă, n-ar fi o gaură-n cer, fiindcă nu-l citeşte lumea. Dar cînd stropeşte micul ecran, mai ales la Realitatea TV, e oribil. Iar impostorul ăla de Răsvan Popescu (o epavă rămasă după naufragiul găştii lui Emil Constantinescu), care se iluzionează că reprezintă, şi el, ceva în cultura română, pe baza a două scenarii de film puerile – tace mîlc, nu critică, nu dă amenzi CNA. Cine îl plăteşte cu aur pe microcefalul îmbătrînit în rele? Nimeni altul decît tot un ţigan analfabet, ca şi el, S.O. Vântu. Pentru fiecare lingură de rahat – un lingou de aur de furat! Ultima „producţie“ a viermelui de rahat M. Dinescu a apărut în „Cotidianul“, sub titlul „În căutarea dictatorului pierdut“ şi se încheie astfel: „Bine că l-a ajutat Dumnezeu şi n-a apucat să guste din ciorbiţa proaspătă a votului uninominal, fiindcă senatorul Nicolae Ceauşescu ar fi trăit în toamna asta umilinţa de a ajunge

coleg cu foştii săi mîncători de c...“ Dobitocul scrie cuvîntul întreg, desigur, nu putea rata el tocmai voluptatea asta. Pentru un absolvent de „Ştefan Gheorghiu“, care a făcut armata la trupele de Securitate, a primit Premiul CC al UTC (1971), l-a însoţit pe Ceauşescu în vizite de lucru şi a participat la întîlnirile acestuia cu scriitorii, mai ales la Neptun – neobrăzarea e cam mare. Dar, asta-i ţara în care trăim! Ţara în care marile valori trag targa pe uscat, în timp ce nişte putregaiuri ca M. Dinescu şi S.O. Vântu o duc împărăteşte. Hai, că ne meritäm soarta. * Revista „Q Magazine“, condusă de Floriana Jucan, a ajuns la nr. 35. Taman bine, fiindcă în interior poate fi văzut un amplu interviu luat de această fată talentată şi tenace preşedintelui PRM. Nu-l rataţi, e mortal. Dar, ce zicem noi, mortal? E vital! * Ziarul „Curentul“ se ţine scai de capul lui Doru Buşcu, alt lacheu al lui S.O. Vântu. În nr. de joi, 3 iulie, o fată, pe nume Dana Iliescu, a publicat ancheta intitulată „Deontologul Buşcu plăteşte chirie pentru un apartament în Dorobanţi cît pentru o garsonieră în Berceni“. Reproducem textul: „Scriam zilele trecute despre modul cum unul dintre ziariştii care îmbracă frecvent haina deontologiei pentru a se lupta cu sistemul ticăloşit, l-am numit aici pe directorul editorial al trustului Realitatea – Caţavencu, Doru Buşcu, a beneficiat din plin de avantajele oferite de acest sistem. Concret, Doru Buşcu a obţinut de la RAAPPS un apartament în Dorobanţi pentru asociaţia sa, Eurofilm, care nu desfăşoară, practic, nici un fel de activitate. Contractul a fost însă extrem de benefic pentru Doru Buşcu şi familia sa, întrucît soţia sa, Ioana Moldovan, achiziţionase apartamentul de la etajul 1 al vilei din Intr. Av. Th. Iliescu nr. 72. Graţie contractului cu RAAPPS, întreaga vilă se află acum la dispoziţia ziaristului Buşcu, ce nu uită însă să-i înfiereze pe politicienii care beneficiază de clădirile RAAPPS. Potrivit informaţiilor puse la dispoziţie de directorul coordonator al RAAPPS, Ion Boblea, contractul dintre RAAPPS şi Asociaţia Eurofilm a fost semnat pe 29.09.2004, pentru o perioadă de 3 ani. Ulterior a fost aprobată prelungirea contractului pînă la 10.11.2008. Interesantă este însă chiria pe care o plăteşte Doru Buşcu pentru un apartament situat în Dorobanţi: 291,81 euro/lună, plus 17 lei pentru curte şi grădină. Cu certitudine v-aţi dori şi dumneavoastră asemenea ofertă imobiliară: un apartament în Dorobanţi la preţ de o garsonieră în Berceni. Dar, ca şi-n «Ferma animalelor» a lui Orwell, legea nu este aceeaşi pentru toţi. RAAPPS a pus umărul la fericirea familiei Buşcu, asigurîndu-i un confort imobiliar demn de invidiat. Mai ales de către cei care nu pot visa, la preţurile actuale, nici măcar la o garsonieră proprietate personală“. * Limbricul metafizic H.R. Patapievici îşi lasă balele, săptămînal, în „Evenimentul zilei“. Ultima lui compunere şcolară se referă la curva veştejită Daniela Buruiană, pe care o numeşte, de două ori, şi la început, şi la sfîrşit, „vicepreşedinte PRM“. N-a fost asta bă, prostule, vicepreşedinte al PRM în viaţa ei. A fost o măruntă

ciripitoare care făcea NOTE informative, publicate fără semnătură. Mai bine te-ai ocupa de fărădelegile pe care le-ai făcut la Institutul Cultural Român, în finanțele căruia ai intrat ca porcul în tărîțe, dar va veni un control în curînd şi n-o să te scape nici tac-tu bolşevicul, din groapă. * Nu mai ştie ce să scornească „presa pamperşilor folosiți“ pentru a violenta ochii oamenilor şi a fi cumpărată! În „Can-Can“, o întîmplare petrecută recent în SUA a primit acest titlu nărod: „I-a furat copilul din burtă“. Extraodinar şi extrauterin! Dar de ce s-o fi oprit aici, dacă a văzut că ține figura? De ce nu i-o fi furat şi supozitorul din popou, şi ața din buric, şi apa de la genunchi? * Impresionantă solidaritatea bulangiilor! În suplimentul literar şi artistic al „Adevărului“, Andrei Pleşu publică un text laudativ, cu titlul: „Emil Hurezeanu“. Acum ne explicăm noi de ce n-a suflat CNSAS-ul ăla nici o vorbă despre cele două dosare (şi identități) de securist ale lui Hurezeanu, plantat de Securitate la „Europa Liberă“! Îl acoperea Pleşu. Acum, că Max Bănuş a murit, putem s-o spunem public: de la el, de la Bănuş, ştim că Hurezeanu a rămas la Viena mai întîi (fusese trimis de Ana Blandiana, cu Bursa Herder), apoi a fost trecut în Germania, fiind infiltrat de Securitate la „Europa Liberă“, unul dintre cele două nume de cod ale sale fiind „Harry“. Măi, măi, măi, cum cad unele lichele, toată viața, în picioare! Acest Hurezeanu nu-i un băiat prost, desigur, dar, cu aerul că ține drumul drept, el calcă pe cadavre, lui să-i fie bine, în orice regim, în orice țară, în orice epocă. Ce rămîne în urma lui? A scris vreo carte? A creat ceva durabil? Nimic. Numai curlangeală şi şmechereală. Aşa şi cu Pleşu: el dă impresia că e băiat subțire, cultivat, pozitiv (seropozitiv), dar ce otravă zace-n el, cîte victime are îndărăt! Başca securist înverşunat, ca şi ta-su şi mă-sa. Nu ne credeți pe noi? Atunci întrebați-l pe ofițerul Vasile Mălureanu, pe care, după decembrie 1989, ca să-l potolească şi să-l țină în frîu, l-a făcut – din maior – ditamai generalul. Şi atunci, cum să nu se scarpine măgarii între ei? Cum să nu-l laude Pleşu pe Hurezeanu şi Hurezeanu pe Pleşu? Toți stînd în genunchi, la ugerele pline de snagă valutară ale unor mafioți de culoare, ca Dinu Patriciu şi S.O. Vântu. * Acestuia din urmă, ziarul „Azi“ îi dă o notă proastă, cu următoarea explicație: „«Tăticul FNI» Sorin Ovidiu Vântu, după ce şi-a luat «urările de dulce» de la cei trei sute de mii de deponenți țepuiți, acum reuşeşte să stîrnească şi furia locuitorilor din Delta Dunării, care trăiesc din pescuit. Domnul SOV, care îşi face veacul des prin Deltă pe şalupele sale de lux, este acuzat de localnici că ar fi tras personal sforile pentru interzicerea, prin lege, a pescuitului cu setca. Pescarii tulceni au protestat către prefectul Lucian Simion şi Agenția Națională de Pescuit şi Acvacultură“. * O altă lichea a tranziției interminabile este Alexandru Ciocâlteu. Fost comunist. Năpîrlit în țărănist, cînd a devenit secretar de Stat la Ministerul Sănătății. Pe urmă a sărit pîrleazul la PRM, care l-a făcut deputat. Apoi, a dezertat şi de aici, luîndu-se după electricianul

Cornel Ciontu. Ulterior, s-a pripăşit la PD, devenit, între timp, PD-L. Pe medici îi minte că e scriitor, iar pe scriitori îi păcăleşte că e medic. În realitate, ciocîrlanul ăsta de Ciocâlteu nu e nici una, nici alta. El e un ţigan şmecher, care a dus-o bine în toate regimurile. Într-o Conferinţă de Presă ţinută săptămîna trecută, îngîmfatul ăsta de Ciocâlteu (se crede cel puţin Siegmund Freud!) a guiţat: „Nu m-aş mira ca Oprescu să se apropie de PD-L". Aşa cum s-a apropiat el, Ciocâlteu, prin fraudă, gudurîndu-se, oferindu-şi serviciile. Şi cînd PD-L se va sparge şi va intra în procesul numit „fleşcăială", ce-o să faci, bă, Ciocâlteu? Unde o să te mai pripăşeşti, cine-o să te mai bage în Parlament? De băgat, o să te bage, dar nu în Parlament, ci în mă-ta de hoţ şi impostor. * Un titlu inept, pe pagina I a ziarului „România liberă": „Interceptarea convorbirilor purtate din închisoare de celebrii interlopi dezvăluie legăturile sale cu magistraţii". Despre cine e vorba? Despre o persoană, sau despre mai multe? Mister. * Au încetat din viaţă posturile de radio „Europa Liberă" şi „BBC", care i-au învrăjbit pe români şi, timp de 18 ani, au întreţinut un foarte anacronic şi periculos „război rece". Ducă-se pe pustii, n-avem nevoie de astfel de lecţii, de la falşi profesori, legaţi ombilical de Serviciile Secrete. * Analfabeţii de la „Ziua" au dat vineri un titlu mare şi incorect: „Pledoarie împotriva partidului de guvernămînt". În realitate, pledoaria nu poate fi decît pentru ceva, nu împotrivă. * Ziarul „Bursa" face o gafă inexplicabilă: referindu-se la dialogul de la Palatul Cotroceni, el scrie că Vadim „i-a vorbit preşedintelui Traian Băsescu şi despre cele 20.000 de buletine de vot anulate la alegerile locale". Cum e posibil aşa ceva? Nu 20.000, ci 2.100.000 de buletine nule, atîtea s-au înregistrat! * Noul şef al Băncii Comerciale Române e Dominic Bruynseels, cică englez, care îi ia locul unuia pe nume Manfred Wimmer, cică austriac. Activele BCR sînt în valoare de 17,5 miliarde de euro. Aşa ceva se numeşte „taxă de protecţie", în sensul că evreii, care conduc lumea aşa cum o conduc, ne-au şantajat să le cedăm, de bunăvoie, tot ce aveam, ca să intrăm în NATO şi UE. De intrat am intrat, dar românii de rînd nu simt nici o îmbunătăţire a vieţii lor, dimpotrivă, totul merge din rău în mai rău. Ce-i de făcut? Numai o mare revoltă populară mai poate salva ţara asta de la pieire. * Dintr-o Notă a Securităţii, comentată din ziarul „Gardianul", aflăm că Mircea Cărtărescu era „fiul unui activist". Atunci de ce face Mamutul pe anticomunistul? * Aflat în vizită în România, fostul campion mondial la şah, rusul Boris Spasski, a dat un interviu ziarului „Cotidianul", din care am reţinut ceva foarte interesant: „Campionii mondiali la şah sînt cei mai prostănaci oameni". Ce-am putea să comentăm? Ne-a luat piuitul. * În „Ziua" de sîmbătă, 14 iunie, articolul talentatului Victor Roncea se încheie cu un citat în latină: „Quod erat demonstratum". Credem că e vorba de o greşeală de tipar, întrucît corect se scrie demonstrandum. Asta înseamnă: „Ceea ce era de demonstrat"

(varianta latină a formulei matematicianului grec Euclid). * O altă greşeală, credem că tot de tipar: în ziarul „7 Plus“ de luni, şi încă pe pagina I, numele fostului cancelar german Konrad Adenauer e scris Konrag. Bine, totuşi, că în loc de Adenauer n-a apărut Adelina Elisei, sau Adenom de prostată. * Se încăpățînează să scrie (prost) fostul corector Cristian Pătrăşcoiu. Unde? În „Cotidianul“. Obsesia vieții acestui imbecil cu nas turtit este PRM-ul. Nu mai poate Pătrăşcoiu de grija PRM-ului, cum „s-a consumat istoric“, cum „e cu perfuzii“ etc. Măi, băiete, dacă e aşa cum zici, gata, lumea a înțeles, ce rost are să insişti, de zeci şi zeci de săptămîni? Sau n-o fi aşa? Cu siguranță că nu e aşa, iar insistența asta a ta îți trădează spaima. Şi încă ceva, ca să nu mori tîmpit: întreabă-te unde s-o fi dus electoratul naționalist al PRM-ului, de cel puțin 15 %. La PNG? Păi nu e. La PD-L? Nici atît. Şi atunci? A rămas pe loc, la PRM, dar îl ascunde S.O. Vântu în cîrjele lui. * În „Jurnalul Național“ de luni a apărut o pagină întreagă, sub genericul „Valiza cu bani. Suspiciuni care trebuie risipite de pe instituția prezidențială. BOMBA LUI NASTASIU“. În interiorul numărului de azi al revistei noastre puteți citi această anchetă foarte tare, care prevesteşte furtună. * Reproducem sumarul numărului de luni al ziarului „Tricolorul“:„Impostorul Marin Mincu, cel mai nebun critic literar din România“; „LICHEAUA SĂPTĂMÎNII. Ce bine se simte L.O. Vasilescu alături de bandiții PSD-işti Ovidiu Muşetescu, Marian Oprişan, Dan Matei Agathon!“; „Examenul de Bacalaureat necesită o serioasă anchetă“ (prof. univ. dr. Petre Popeangă, preşedintele Comisiei pentru Învățămînt, Ştiință, Tineret şi Sport din Camera Deputaților); „Examenul de Bacalaureat a început să semene, ca două picături de apă, cu alegerile: Fraudă generală şi vizibilă, dar nepedepsită! Halal țară“...; „România a intrat într-o criză profundă“ (editorial de Dumitru Avram, deputat PRM de Teleorman); „Radu Comănici a turbat de tot“; „Fenomene paranormale. Extratereştrii sînt aici!“; „A fost Shakespeare un afemeiat, care şi-a neglijat nevasta şi copiii?“ etc.

*** De-a dreptul penibili unii „ziarişti“ care au năpădit presa din provincie. Studii n-au (decît, fireşte, nişte diplome cumpărate, fără valoare). N-au nici meserie. Atunci ce au? Foame-n gît, asta au. Este şi cazul unui oarecare Paul Ioan, care zgîrie brînza hîrtiei la „Monitorul de Brăila“. Aici, idiotul trînteşte un „editorial“ împotriva lui Vadim şi a PRM, dar nu suflă nici o vorbă despre frauda uriaşă de la alegeri. Ce fel de ziarist e ăla care ştie că, la alegerile locale, au fost nu mai puțin de 2.100.000 de buletine nule – dar îşi permite să acuze un partid că n-a avut un scor mai mare, adică are un „recul major“? Pe deasupra, prostul ăsta de Paul Ioan mai e şi incult, el combinînd, cu de la sine putere, obstinație cu abstinență, ceea ce i-a dat, în final, obstinență (?!). Chiar aşa scrie mitocanul din Brăila: „încă de prin anul 2000, atunci cînd mesajul justițiar şi național,**

promovat cu obstinenţă“... Numai că acest cuvînt NU există! Puneţi mîna pe carte, băi, puşlamalelor. * Am primit la redacţie nr. 928 al revistei „Naţiunea“, fondată şi patronată de Iosif Constantin Drăgan. Articolul de fond este semnat de Alexandru Păduraru şi are un titlu grăitor: „Abjectul Voronin şi momentul demnităţii antonesciene“. * Cîteva titluri din nr. 1305 al ziarului „Tricolorul“, de marţi: „Dezbaterea de la Palatul Cotroceni. Înregistrarea dialogului pe care l-a avut dl. Traian Băsescu cu reprezentanţii partidelor parlamentare marţi, 1 iulie 2008“ (Partea I); „Corupţia din învăţămînt“ (editorial de Ioan Aurel Rus, deputat PRM de Bistriţa-Năsăud); „În România nu a fost Holocaust“ (o scrisoare apărută în revista de limbă română „New York Magazine“); „Noi dovezi, după aproape 25 de ani. Aşa l-a turnat pe Vadim rabinul Moses Rozen, la generalul de Securitate Nicolae Pleşiţă“; „Handicapatul PNL Cristian Adomniţei trebuie demis imediat!“; „Cărţi interzise – Doctor Jivago“ etc. * În acelaşi număr din „Tricolorul“ a apărut ştirea: „Cristian Ţopescu s-a mutat de la «Pro Sport» (Trustul Ringier) la «Adevărul» (Trustul Patriciu) pe o leafă de cîteva ori mai mare, probabil în jur de 5.000 de euro pe lună (cît salariul a 3 senatori). Asta-i situaţia. Sclavagismul modern calcă totul în picioare. Dar cine a dat pe mîna fostului securist Dinu Patriciu atîta bogăţie, astfel încît acesta să cumpere oameni «în viu»?“ * Probabil că Ţopescu a fost adus la „Adevărul“ pentru a-l revigora. Pe ziar, nu pe Ţopescu. Dar va fi foarte greu, dacă nu chiar imposibil. Conform unei evidenţe BRAT, ştiţi cîte exemplare din „Adevărul“ se vînd, zilnic, la chioşc? Doar 5.995! Incredibil, dar aici au prăbuşit ziarul („crucişătorul presei române“, îi zicea C.T. Popescu) labagiii ăştia de Grigore Cartianus, Andrei Pleşu ş.a. Avem şi alte cifre: „Cotidianul“ – 17.200 exemplare; Evenimentul zilei“ – 40.800 exemplare; „Jurnalul Naţional“ – 44.000 exemplare. * LA ÎNCHIDEREA EDIŢIEI. Pe timpul vacanţei de vară, România seamănă cu un aparat scos din priză, orice mişcare a încetat, nu se mai clatină nici frunza-n pom. În criză formidabilă de subiecte, posturile de Televiziune se reped, ca disperatele, pe cîte-un chiştoc de ştire, de care trag în prostie, doar-doar l-or face trabuc. Hai, că la apatia asta nu vă aşteptaţi!
ALCIBIADE

8.07.2008

Materiale reproduse din ziarul „Tricolorul“ „Lunga vară fierbinte“ – prestatie remarcabilă a delegatiei PRM la întîlnirea de la Palatul Cotroceni

Comunicat de Presă

Marti, 1 iulie, o delegatie a conducerii PRM a onorat invitatia de a participa, la Palatul Cotroceni, la o întîlnire cu dl. Traian Băsescu. Delegatia a fost condusă de dl. Corneliu Vadim Tudor, presedintele partidului, vicepresedinte al Senatului României. Acesta a fost însotit de

domnii Lucian Bolcas, vicepresedinte al Camerei Deputatilor, si Gh. Funar, presedinte al Comisiei de Privatizare din Senat.
În cuvîntul său, senatorul Vadim a adus grave acuzatii tuturor acelora care au fost la Putere pînă acum si au sărăcit această tară, prin activităti de tip mafiot, privatizări frauduloase etc. Corneliu Vadim Tudor s-a referit la propunerea lui Traian Băsescu, de a lua nastere o solidaritate politică în fata crizei social-economice, afirmînd că PRM n-are nici un motiv să fie solidar din punct de vedere politic cu cei care au guvernat România timp de 18 ani – singura solidaritate cu care PRM poate fi de acord este cea natională, cu populatia din ce în ce mai săracă a tării. Pentru diminuarea socului produs de explozia preturilor, liderul PRM a propus o serie de măsuri radicale: 1) Schimbarea Guvernului româno-maghiar, cu un Guvern de Uniune Natională, care să salveze ce se mai poate salva; 2) Înlocuirea din functie a guvernatorului Băncii Nationale a României, Mugur Isărescu, care poartă o mare răspundere pentru dezinformarea populatiei cu privire la inflatie si la situatia reală a finantelor tării; 3) Anularea Legii de privatizare a PETROM si revenirea acestei veritabile bijuterii a economiei în patrimoniul national; 4) Renuntarea la cota unică de impozitare, de 16%, care nu numai că nu a adus Bugetului de Stat nici un profit, ci a provocat o pagubă de aproape 1 miliard de euro pe an; 5) Elaborarea unei strategii nationale pentru renasterea agriculturii românesti si dezvoltarea rurală.
Totodată, presedintele PRM a declarat că formatiunea pe care o conduce este de acord cu convocarea unei sesiuni extraordinare a Parlamentului, în care să se dezbată, cu prioritate, starea societătii românesti în această ,,lungă vară fierbinte", precum si dosarele marii coruptii, printre care si cele cca. 2.000 de dosare musamalizate la DNA, în care pagubele însumează aproximativ 70 de miliarde de euro.
De asemenea, senatorul Vadim a ridicat problema fraudării permanente a alegerilor – dovada cea mai grăitoare fiind înregistrarea a aproape 2.100.000 de buletine nule la recentele alegeri locale. ,,Nu se mai poate vorbi despre democratie în România, în conditiile în care se fură, cu nerusinare, absolut totul, inclusiv vointa electoratului. Si nu ne putem aduna, aici, pentru a dezbate problema nivelului de trai si cea a exploziei preturilor atîta timp cît în România sînt cca. 11.000 de multimilionari în euro, iar unii îsi fac cumpărăturile la Londra si nunta la Monte Carlo. Ce păzeste Agentia Natională de Integritate? Este nevoie de un regim de austeritate, de sus pînă jos" – a mai afirmat presedintele PRM.
În cadrul dialogului – care a durat mai mult de 3 ore – au expus problemele reale care frămîntă societatea românească si domnii Lucian Bolcas si Gh. Funar.
În concluzie, prestatia delegatiei PRM a fost de-a dreptul remarcabilă. Presedintele PRM multumeste, în context, posturilor de Televiziune Antena 3, Realitatea TV si National TV pentru transmiterea, în direct, a declaratiei de presă pe care el a făcut-o la sfîrsitul convorbirilor de la Palatul Cotroceni. Populatia a avut, încă o dată, posibilitatea să constate cine e vinovat pentru dezastrul tării si cine, dimpotrivă, s-a opus, categoric, acestui jaf de proportii istorice si are dreptul moral să mai deschidă gura în tara asta.
Biroul de PresĂ al Partidului România Mare
1 iulie 2008

Strîngere călduroasă de mîini între actualul si viitorul presedinte al României.	După întîlnirea de la Cotroceni, domnul Corneliu Vadim Tudor se adresează reprezentantilor presei.

Diplomatii străini au apreciat pozitiv participarea PRM la întîlnirea de la Palatul Cotroceni

A fost o sfidare, o necuviintă, o nouă provocare – sau un act deliberat de luare în derîdere de către guvernanti, îndeosebi de către Călin Popescu-Tăriceanu, a invitatiei presedintelui Traian Băsescu la o întîlnire pe o temă vitală pentru natiune, mai ales pentru viitorul ei: cresterea aberantă si alarmantă a preturilor la alimente, a petrolului si energiei electrice? Bineînteles că ultimul răspuns e valabil!
Pretextul refuzului a fost de-a dreptul stupid si jignitor la adresa contribuabilului român care plăteste dările corect la Stat - au fost, chipurile, ocupati cu alte probleme mai importante. Tăriceanu nu putea să refuze invitatia la nunta mafiotului electoral Dan Andronic, la Monaco, nuntă de milionari în euro, asa că toată protipendada antibăsesciană s-a prezentat acolo, în păr, pe cheltuiala, probabil, a lui Stamen Stancev, cu tot alaiul, înfiintînd o adevărată ,,frătietate" de interese în cadrul unei conjuratii de tip masonic, chipurile alesi ai Neamului: Tăriceanu, Năstase, Dorin Marian, Dan Fischer, Cătălin Harnagea, Dan Ioan Popescu, Cozmin Gusă si multi altii, care scontează că vor fi ministeriabili în noul cabinet PSD-PC pe care, cu această ocazie, l-au si schitat. Au realizat această întîlnire de taină la o nuntă în Principatul Monaco, într-un restaurant de mare lux si într-un hotel aflat pe o stîncă, frecventat numai de miliardari în dolari, crezînd că vor fi la adăpost de ,,cîinele de pază", care este presa, dar se pare că s-au înselat, întrucît si băietii cu ,,ochi albastri", care s-au modernizat între timp cu mijloace de înregistrare performante, s-au aflat acolo, la datorie, imortalizîndu-le convorbirile, asa că vom avea momente senzationale, de ,,transparentă", cînd le-o fi lumea mai dragă si la momentul potrivit.
Mai aveti putintică răbdare! Opinia publică se întreabă, consternată, de unde atîta bănet cu cheltuielile exorbitante si de-a dreptul anacronice ale unor VIP-uri din presă si din politică (vezi Cristian Boureanu), neputînd să creadă că acestea se fac din veniturile obtinute corect, din economii sau chiar din mosteniri. În ceea ce îl priveste pe Dan Andronic, s-a vorbit insistent, la o anumită dată, că la baza averii considerabile pe care o are s-ar afla fondurile fraudate de el de la FNI, luate pin estorcarea lui S.O. Vântu, (miliarde de lei), dar si de fosta sotie a lui Vântu, pe care apoi a abandonat-o. Realmente, Dan Andronic face parte integrantă, si acum, dintre acuzatii în procesul FNI, dar, bineînteles, el este bine mersi si merge mai departe, imperturbabil, sfidînd Justitia si dîndu-si ifose de mare analist si strateg politic în slujba lui Călin Popescu-Tăriceanu.
Revenind la problematica întîlnirii de la Cotroceni, initiată de seful Statului cu partidele

politice, dintr-un raport informativ rezultă că această actiune a fost comentată pozitiv, chiar laudativ în cercurile diplomatice străine si ale oamenilor de afaceri, subliniindu-se faptul că PRM-ul, prin prezenta personală a lui Corneliu Vadim Tudor, a făcut o impresie excelentă, dovedind că acest partid este în slujba natiunii si a intereselor tării, că nu are ranchiună fată de presedintele Traian Băsescu si că este dispus să contribuie decisiv la schimbarea guvernului. În rîndul acestor persoane nu se poate explica de ce presedintele tării nu recurge la măsuri constitutionale absolut necesare pentru demiterea acestui Executiv si numirea unui guvern, chiar de Uniune Națională, pentru că, dacă va rămîne în stadiul actual, guvernul liberalo-maghiar va pregăti alegerile asa cum a mai făcut-o si îsi va apropia un cîstig nemeritat.
Vlad Tepes

ase, vine presa, ce simpatică-i negresa!

Miercuri, la emisiunea „Sase, vine presa!", de la postul B1 TV, presedintele PRM a dat de pămînt cu Mafia care îi înfometează pe români! Tribunul i-a avut ca parteneri de dialog pe ziaristii Petre Niteanu, Livia Dilă si Bela, originară din Congo. Ratingul a fost enorm.

O întrebare pe zi:

Stiati că Dosarul Penal al senatorului P.C. Ioan Codrut Seres are nu mai putin de 30.000 de pagini, în imensa lor majoritate fiind vorba de interceptări telefonice? Gurile rele spun că acolo sînt fapte de coruptie si de trafic de influentă foarte grave...

Adevărul despre Traian Băsescu
si Securitate

1) Retelele Securitătii erau formate din: informatori, colaboratori, rezidenti si gazde (case de întîlniri).
2) Persoanele de la punctul 1 se recrutau de către ofiterii de Securitate din rîndul acelora care nu erau membri PCR. În situatii speciale, pe o perioadă limitată, pentru rezolvarea unui caz concret se apela si la membrii PCR. Acest lucru se făcea în conformitate cu Hotărîrea Comitetului Politic Executiv (CPEx) al PCR, privind controlul si îndrumarea activitătii organelor de Securitate de către partid.
3) Persoanele membre PCR purtau denumirea generică de COLABORATOR, sau SURSĂ. SURSA nu era asimilată retelei informative clasice, fiind considerată exceptie, si acoperea 3 categorii de sarcini: sursă (furnizor de informatii), rezident (asigura legătura cu mai multi agenti si furniza personal informatiile) si gazdă (casă de întîlniri/ muncă, unde se organizau contactele dintre ofiter/rezident si agent).
4) Numai persoanelor incluse în reteaua informativă li se întocmeau obligatoriu Dosare Personale (DP) si Mape Anexe (MA) individual, cu angajament de colaborare.
5) SURSA avea întocmită doar o mapă, cuprinzînd: opisul si materialele/notele furnizate, fără nici o altă mentiune ce ar fi putut duce la deconspirare.
6) Traian Băsescu nu a fost informator al Securitătii.
7) Traian Băsescu a fost COLABORATOR al Serviciului de Contrainformatii al Marinei Militare – UM 01150/jud. Constanta de la vîrsta de 22 de ani (1973) – în anul II al Institutului de Marină Militară „Mircea cel Bătrîn", Facultatea de Navigatie, Sectia Comercială. Institutul „Mircea cel Bătrîn" era asigurat contrainformativ de Directia a IV-a (Contrainformatii Militare) din Departamentul Securitătii Statului (DSS).
8) Dosarul Personal nr. 3990 din 9 noiembrie 1973 al lui Traian Băsescu contine: cererea de

verificare în cartotecă, autobiografia, investigatii complexe la domiciliu; sarcina „S“ si răspunsurile, materialele de verificare provenind de la alti agenti, rapoarte de cunoastere întocmite de ofiterul recrutor în faza contactelor preliminare, propunerea de recrutare, raportul privind modul în care a decurs recrutarea si de includere a colaboratorului (Traian Băsescu) în reteaua informativă.
9) Mapa Anexă cuprinde opisul cu notele informative redactate de Traian Băsescu. Ea are acelasi număr: 3990/ 9 noiembrie 1973.
10) În 1976, Traian Băsescu a absolvit Institutul de Marină Militară „Mircea cel Bătrîn“ si a fost repartizat la IEFM (Întreprinderea de Exploatare a Flotei Maritime) Constanta, în calitate de ofiter II-punte pe un remorcher ce servea Portul Constanta.
11) În 1977, Traian Băsescu a fost primit în PCR.
12) În calitate de membru PCR, Traian Băsescu nu mai putea fi COLABORATOR, asa că, la 25 februarie 1977, dosarul său a fost transferat de la Serviciul Contrainformatii la Inspectoratul de Securitate Constanta, Biroul de Securitate Port.
13) În această situatie, Traian Băsescu a fost RE-RECRUTAT, în calitate de SURSĂ.
14) La data de 9 septembrie 1978, prim-secretarul PCR al judetului Constanta, Ion Stoian, aprobă solicitarea Biroului de Securitate Port Constanta de colaborare cu Securitatea a lui Traian Băsescu, colaborare consimtită liber de către acesta.
15) Mapa de SURSĂ a lui Traian Băsescu cuprinde, după 9 septembrie 1978, doar opisul si materialele informative scrise de acesta, fără a contine ANGAJAMENTUL DE COLABORARE.
Daniela BuruianĂ

(Text apărut, fără semnătură, în revista „România Mare“, nr. din 25 august 2006)

Noi dovezi, după aproape 25 de ani
Asa l-a turnat pe Vadim rabinul Mozes Rozen, la generalul de Securitate Nicolae Plesită...

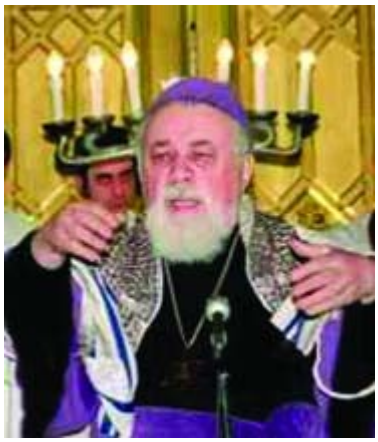

Domnule presedinte,

Vă rog să acceptati, ca daruri de suflet si prilej de bucurie, cele două cărti. De volumul dvs. de versuri mă leagă amintiri profesionale... Aveam cartea, cumpărată în ziua lansării ei, la Librăria Mihail Sadoveanu, si i-am prezentat-o, la ordin, generalului Nicolae Plesită, căruia rabinul Mozes Rozen vă reclamase telefonic ca „antisemit”. I-am citit poezia incriminată generalului, a apreciat-o, cu replica „Scrie bine, dar trebuie temperat. Avem interese importante la rabin si comunitate!”. Volumul lui Virgil Carianopol, cu dedicatia pentru Dumitru Ghise, s-a rătăcit printre cărtile mele nu mai stiu în ce împrejurări. Autorul, dacă nu

gresesc, era foarte cunoscut în epocă pentru poezia „Frumoase versuri spune Tara/ De dimineată pînă seara” etc. Nutresc speranta că cele două articole pe care vi le prezint în xerocopii vă pot fi utile pentru publicatiile dvs., ca si revista (retipărită în iunie a.c.) „Maresalul Ion Antonescu”, nr 3/iunie 2001.
Robert Horvath este un „evreu de treabă” si a fost publicat si de „Tricolorul” (articol despre activitatea filialei ICR din New York). Cîtă vreme holocaustologii publică periodic „Caietele Holocaustului”, tinînd tema „caldă”, nu văd de ce să fie ignorate documente si fapte noi, ce pot să ne apropie de adevăr, desi Raportul Comisiei pentru Holocaust a fost definitiv si legiferat, Arhiva B’nai B’rith are multe documente, iar Robert Horvath le-a scos la lumină cu bună-credintă, fără părtinire, spre deosebire de altii, care ascund fapte si realităti ce contravin intereselor israelite si tezismului promovat de coreligionarii lui Elie Wiesel (memoriile lui Filderman au dispărut, jurnalul lui Mihail Sebastian a fost editat cu omisiuni...)
Ion Teodor Tronac

Impostorul Marin Mincu, cel mai
nebun critic literar din România

Individul care răspunde la numele Marin Mincu e un bou. Dar stiti cum? Boul boilor. Vaca vacilor. Născut în timp de război, în 1944, la Slatina, probabil că lui i-o fi căzut vreo bombă-n cap cînd l-a fătat mă-sa, asa că a pornit în viată năuc. Dar cîtă smecherie pe el! Ce de titluri, premii, jurii etc. Înainte de decembrie 1989 circula nestingherit, prin toată Europa, mai mult ca sigur „cu voie de la politie” (adică Securitate). O perioadă, a dat tîrcoale si revistei „Săptămîna”, dar Eugen Barbu l-a mirosit că-i lichea si i-a dat cu flit. Neavînd nici un strop de talent, în nici un gen literar, Mincu ăsta se dă abscons. Din ce în ce mai abscons, astfel încît nu-l pricepe nici nevastă-sa, Stefania. După 1990, impostorul s-a refugiat la Constanta, unde pretinde că e profesor (?!), la Universitatea Ovidius. La un moment dat, cei
de-acolo l-au pus pe fugă, a fost un scandal imens. Fiindcă dobitocul are un stil infatuat, care îi enervează pe oamenii normali. Ce aere îsi dă Mincu ăsta, nu se poate povesti! Si, cînd colo, el e prost ca noaptea. Si rău pe deasupra. Nu demult (2007), la Editura Pontica el a scos un cărtoi de aproape 1.200 de pagini, cu titlul pretentios „O panoramă critică a poeziei românesti din Secolul al XX-lea”. Subtitlul sună asa: „De la Alexandru Macedonski la Cristian Popescu”. De Macedonski am auzit, dar cine-i Cristian Popescu? Piedone, de la Sectorul 4? Pînă la urmă ne-am lămurit, ni s-a spus că era un autor care s-a prăpădit, Dumnezeu să-l ierte, dar poate fi el un reper al poziei românesti din Secolul XX, în vreme ce sînt boicotati si ignorati poeti infinit mai importanti, ca George Cosbuc, St. O. Iosif, Vasile Militaru, Mateiu Caragiale, Magda Isanos, Victor Eftimiu, Al. Philippide, Mihail Codreanu, Otilia Cazimir, Emil Isac, Zaharia Stancu, Adrian Maniu, George Lesnea, Vasile Posteucă, Stefan Baciu, Andrei Ciurunga, M. R. Paraschivescu, Virgil Carianopol, Adrian Păunescu, Ion Horea, Gabriela Melinescu, Ion Brad, Constanta Buzea?!
În schimb, figurează ca poeti reprezentativi, nu-i asa, pentru Secolul XX, alături de Cristian Popescu – anonimii Grete Tartler (probabil asta l-o fi ajutat cu ceva pe martafoiul Mincu, pe cînd, ce oroare, era ambasadoare), Marta Petreu, Călin Vlasie, Daniel Bănulescu, Emilian Galaicu-Păun, Mihai Gălătanu (autorul aberatiei „Ce tîte mortale ai tu, Patrie!”, sau cam asa ceva, si al ineptiei „Mortul în viată”), Simona Popescu (normal, zuza de la „România liberă”, are hotul nevoie de vreo cronică), Iustin Panta, O. Nimigean, Nicolae Coande, Vasile Baghiu. Recapitulăm, ca să priceapă toată lumea: acest ticălos de Marin Mincu îi sterge cu buretele pe George Cosbuc, St.O. Iosif, Mateiu Caragiale, Vasile Militaru, Zaharia Stancu, M.R. Paraschivescu, Otilia Cazimir –, dar îi imortalizează pe Gălătanu, Galaicu, Nimigean si Baghiu! Si să nu-l scuipi în gură? Dar, Mincu are o scuză: e nebun. Nebun de legat. A si fost pe la „glumeti“ de cîteva ori. Iată numai cîteva fragmente din introducerea „cărămizii”

respective: „Prin sfortarea eului poetic extinsă agonal pînă la paroxismul trăirii, actantul eminescian îsi asumă individual culpa ontologică, transgresînd orfismul amoral (...). Solemnitatea restrictivă din textuarea eminesciană continuă să mentină acelasi contact ombilical cu o substantă metafizică (în sens blagian) ce întretine tiparele coercitive ale unei oralităti congenitale. (...) Astfel, gîndirea poetică românească, deductibilă la nivelul unei gnoseologii mai generale din operele poetilor paradigmatici enumerati, se particularizează în varietatea si diferentierea metodelor poetice omologate. (...) Fără alte referinte contextuale, implicite diacronizării directiilor din prima jumătate a secolului, vom survola rapid modalitătile de constituire a subiectului poetic prin inventarierea si activarea unei metode diferentiatoare. (…) Oscilînd între prima ipostază a unui eu exterior (amplificat artificial într-un cadru cosmic în care se manifestă o instantă dictatorială nietzscheiană) si pornirea scrîsnită spre interiorizare a eului scindat din a doua etapă de creatie, poetul optează în final pentru impersonalizarea si reductia anonimă a instantei enuntătoare“. Ati văzut că băiatul e sifilitic? Da’ sifilitic rău, în ultima fază a luesului! În finalul prezentării, el încearcă să sistematizeze mucii din capul său: „Trecînd în revistă formulele diacronice propuse, poezia românească din secolul trecut e integrabilă în 11 categorii taxonomice (?!) posibile“… Ati înteles, nu-i asa? Dar, de ce nu figurează în „antologia“ asta – fie ea si schizofrenică – George Cosbuc, St. O. Iosif, Mateiu Caragiale, Mihail Codreanu, Victor Eftimiu, Magda Isanos si altii ca ei? Foarte simplu, derbedeul a găsit explicatia: toti acestia sînt doar niste… „versificatori sîrguinciosi“ (pag. 67). Pe cînd ceilalti, cărora istericul le-a pus mîna în cap? Ei, cu ăstia e altceva, ei sînt „poeti profesionisti de valoare“ (pag. 67}.

EURO 2008 – UN NOU ESEC
PENTRU TRICOLORI
Si fotbalistii, dar si antrenorul
Au conceput un joc modest, anost;
S-o fi jucînd ea mingea cu piciorul...
Dar oare capul n-are nici un rost?

NicuSor Constantinescu

MOMENTUL ADEVĂRULUI

Dr. CORNELIU VADIM TUDOR
Vicepresedinte al Senatului României
Presedintele Partidului România Mare

(Textul Conferintei de Presă de vineri, 27 iunie 2008, a fost difuzat de OTV) Asa după cum se stie, la invitatia domnului Traian Băsescu am participat marti, 1 iulie, la un dialog desfăsurat la Palatul Cotroceni. Am spus-o încă de atunci, si o repet acum: a fost o întîlnire utilă, în care, timp de cca 3 ore si jumătate, s-au abordat cele mai importante chestiuni care preocupă societatea românească. Iată de ce resping, cu dispret, încercările de bagatelizare a acelui dialog de către unele publicatii, care ne-au acuzat pe noi, reprezentantii partidelor parlamentare, ca si pe Traian Băsescu, de demagogie (?!). Mă refer, în principal, la ziarele „Adevărul”, „Gândul”, „Cotidianul” si la o foaie obscură, „Ultima oră”. Va veni, în curînd, vremea să arăt populatiei acestei tări cine, cum, si ce presă face în România. Iată, de pildă, titlul pe care îl dă acest ziar minuscul, „Ultima oră”, la un text infantil, semnat de o oarecare

Felicia Rusanu: ,,Vocalize demagogice la Presedintie… La Cotroceni, «preturile uriase» au fost blamate post-factum!". Iar începutul mizeriei sună astfel: ,,Consultări, dezbateri si vorbe fără noimă". Cum e posibil să publice un ziar asemenea răutăti gratuite? Noi, cel putin noi, cei de la PRM, n-am făcut cîtusi de putin ,,vocalize demagogice" si n-am rostit ,,vorbe fără noimă". O fi presa asta liberă, dar si eu sînt liber să dau cu ea de pămînt atunci cînd o ia razna. Un imbecil incurabil, dat afară de la Pro TV pentru că făcea interviuri trase de păr si hărtuia lumea în prostie – l-am numit pe Claudiu Pândaru – s-a pripăsit la ziarul ,,Gândul", unde stă la pîndă si cică face pamflet. Măi, copii ai durerii, vedeti-vă de treaba voastră, dacă aveti vreuna, fiindcă vă dau eu un pamflet de-o să stea lumea la coadă de la statuia lui Carol I pînă la statuia lui Lenin, fostă la Casa Scînteii, prăvălită si ascunsă, între timp, în spatele Palatului Mogosoaia! Dacă s-au dus liderii partidelor la Presedintie, să dezbată problema exploziei preturilor, nu e bine. Dacă nu s-ar fi dus, iarăsi nu era bine. Cum ar vrea presa să se petreacă lucrurile în politica românească? Si ce înteleg aceste publicatii clevetitoare prin dezbatere ,,post-factum"? Noi, cei de la PRM, atragem atentia, de ani de zile, că nu e bine ce se întîmplă si că populatiei o să-i ajungă, o dată si o dată, cutitul la os. Cine e de vină că nivelul de trai al românilor s-a tot prăbusit, de la an la an? Nu cumva tocmai aceia care patronează sau finantează (prin sponsorizări, reclame, publicitate) ziarele care fac acum o băscălie ieftină si de prost gust împotriva unor oameni care s-au asezat la masa unor consultări necesare? Am tot respectul fată de presă, eu însumi provin din tabăra presei si am îmbogătit istoria presei române cu o revistă, ,,România Mare", care în anul 1990 a avut un tiraj de 800.000 de exemplare, cel mai mare din întreaga existentă a revistelor la noi în tară – dar excesul de malitiozitate gratuită poate face un mare rău societătii, în primul rînd prin descurajarea, pe viitor, a dialogului dintre protagonistii primei scene politice. Am spus toate acestea fiindcă nu mi-a plăcut, niciodată, să rămîn dator. Vorba unor oameni de spirit, printre care si Bismarck: ,,Lovesc si eu cînd sînt lovit!" Dar, să trec la problemele, cu adevărat, serioase. Prin amabilitatea lui Traian Băsescu, am primit, chiar a doua zi, casetele audio care contin înregistrarea acestei veritabile ,,sedinte de lucru" de la Palatul Cotroceni. Sper să dau, într-una din publicatiile mele, tot ceea ce s-a vorbit acolo, de la început pînă la sfîrsit, astfel încît marele public să-si facă o idee despre nivelul si seriozitatea discutiilor. Pînă atunci, permiteti-mi să înfătisez un tablou sinoptic al SĂRĂCIEI care a pus stăpînire pe tara noastră. Sărăcie care a devenit endemică. * Peste 12 milioane de cetăteni cu un venit de 1,7 dolari/zi sînt în sărăcie cronică, iar peste 2,5 milioane se află la limita existentei, în sărăcie extremă; * 70% din populatia României este asistată social; două familii din trei primesc ajutoare financiare din partea statului; * Aproape 6 milioane de pensionari, cu o pensie medie care abia depăseste 300 lei/lună, sînt victime sigure ale sărăciei rezistente; * Peste 3,5 milioane de cetăteni români muncesc în străinătate, multi dintre ei în conditii umilitoare; * Hrana populatiei se importă în proportie de peste 70%; anual se cheltuiesc cu aceste importuri aproape 3 miliarde de euro. În luna iunie 2008, Comisia Europeană, analizînd Afacerile Economice si Monetare, a constatat că: „Produsul Intern Brut pe cap de locuitor al României este 40% din media Uniunii Europene, iar deficitul bugetar înregistrat de România în 2007, de 2,5% din PIB, este dublu fată de 2005".

CAUZE:

* Înstrăinarea, prin asa-zise privatizări, a bogătiilor naturale (petrol, gaze), a industriei petrochimice, a industriei metalurgice, a constructiilor de masini, a materialelor de constructii, a distributiei serviciilor de apă, gaze si electricitate, a sistemului bancar etc.

* Distrugerea potentialului agro-industrial al tării. Acum, mai mult de jumătate din suprafata arabilă a tării nu este folosită, iar milioane de tărani fac o agricultură de subzistentă. Se apreciază că pagubele produse Statului Român prin politicile economico-financiare aberante sînt de peste 300 miliarde de euro. * Politicile antinationale ale guvernelor post-decembriste în domeniile bugetar, fiscal si monetar. Exemple:

* Cota unică de impozitare de 16% a redus veniturile bugetare cu aproape 1 miliard de euro/an. De remarcat că, în alte tări, impozitarea veniturilor provenite din exploatarea resurselor naturale este diferentiată, ajungînd la 38-45% din venituri.
* Cresterea fără precedent a deficitelor si datoriilor. Deficitul comercial – adică dinferenta dintre importuri si exporturi – a depăsit 4 miliarde de euro, iar deficitul de cont curent depăseste acum 10% din PIB. Datoria externă se apropie de pragul de 50 miliarde de euro.
Specialistii estimează că cei 4 ani ai guvernării Tăriceanu se vor încheia cu pierderi de peste 22 miliarde de euro, între care 5 miliarde de euro pricinuite de Banca Națională a României – BNR, obligată să contracareze (să „plătească") greselile de politică economică si îndatorare globală a României. Cîteva dintre „afacerile" scandaloase si păgubitoare pentru Statul Român.
Exemple:
* constructia Autostrăzii Transilvania de către firma americană BECHTEL va fi mai scumpă cu 5 miliarde de euro fată de cotatiile internationale;
* dotarea flotei militare române cu două fregate apartinînd Marinei Regale Britanice, vechi de cca. 25 de ani;
* o serie de firme au obtinut contracte pentru a cumpăra de la stat energie la preturi sub-evaluate si de a o vinde la preturi supra-evaluate; pretul favorizat era de circa 95 lei/MWh, în timp ce pretul real era de circa 130 lei/MWh, iar pretul de vînzare la consumatori ajungea la peste 160 lei/MWh; se apreciază că unele firme puteau cîstiga 6 milioane de euro/zi;
* o situatie asemănătoare de dijmuire a preturilor o reprezintă si distributia gazului importat de la Compania GAZPROM, din Rusia.
* Lipsa de reactie a autoritătilor abilitate – Consiliul Concurentei, Ministerul Finantelor Publice s.a. – de a controla si de a impune prevederile legale privitoare la preturi.
* Incapacitatea Guvernului Tăriceanu de accesare si absorbtie a fondurilor europene. În anul 2007, fondurile comunitare utilizate de tara noastră nu au trecut de 300 milioane de euro, în timp ce contributia României la bugetul Uniunii Europene a depăsit 1 miliard de euro.
CE SE IMPUNE:
1) Schimbarea Guvernului PNL-UDMR.
2) Anularea contractului de privatizare a Companiei SNP PETROM.
3) Anchetarea marilor privatizări frauduloase, de către organele statului, în conformitate cu legislatia internă si cea comunitară.
4) Elaborarea unei strategii nationale pentru renasterea agriculturii românesti si dezvoltare rurală.
5) Îmbunătătirea sistemului fiscal prin cresterea bazei de impozitare, anularea cotei unice de 16% si revenirea la impozitarea graduală a veniturilor.
6) Elaborarea unei strategii cuprinzătoare pentru accelerarea reformelor structurale si consolidarea fiscală.
7) Planificarea credibilă a cheltuielilor pe termen mediu si elaborarea unui buget multianual.
Este limpede că vremea paleativelor sau a suetelor sterile a trecut. Si nici sindicatele nu pot rezolva nimic, atîta timp cît sînt conduse de niste impostori, de teapa unor Bogdan Hossu, Dumitru Costin si Matei Brătianu, care, de ani de zile, îi mint pe salariati, îi tin de vorbă, simulează protestul social, dar singura lor grijă e să trăiască pe picior mare si să se eternizeze la putere. Dacă nu se va face un Guvern de Uniune Națională, atunci s-ar putea să avem parte de o explozie socială cumplită, care va arunca în aer sandramaua asa-zisei democratii post-decembriste. Eu, unul, sînt pregătit pentru orice variantă. Tare sînt curios dacă falsificatorii de sondaje si hotii de voturi vor putea deforma si aceste realităti, micsorînd preturile la mîncare si mărind puterea de cumpărare a cetătenilor, printr-un simplu hocus-pocus. Pînă acum, prestidigitatia asta le-a mers. De acum încolo, nu mai tine figura, fiindcă sondajele IMAS, INSOMAR, ATLE si ale altor firme de bucătărie, pe care a pus monopol S.O. Vântu, nu tin de foame. După mineriada prelungită, din ianuarie-februarie 1999, acesta este cel de-al doilea

Moment al Adevărului, dar socul este mult mai puternic, avînd în vedere că totul se înscrie într-un context international, marcat de criza fără întoarcere a Uniunii Europene si de criza economică pe plan mondial. Este evident că diletantii clasei politice de la noi nu numai că n-au solutii, dar sînt înspăimîntati că vor da socoteală pentru dezastrul tării. Românii n-au uitat cine a dat pe mîna Mafiei băstinase si a Mafiei străine aproape toate bogătiile acestei tări: petrolul, gazele, apa, electricitatea, lemnul, aluminiul, otelul, cimentul, industria usoară, industria alimentară, industria farmaceutică, industria constructoare de masini. Nu mai facem tractoare, combine si alte masini agricole. Rezerva de aur a tării a fost scoasă, clandestin, din România, de către Mugur Isărescu, fiind depozitată în băncile evreiesti din America, drept gaj, sau zălog, pentru ca puterea de la Bucuresti să nu miste în front. Toate arhivele tării sînt vraiste, multe documente pretioase luînd drumul străinătătii. În fruntea Serviciilor Secrete au fost instalati niste indivizi santajabili, care lucrează pentru puterile străine si chiar îsi fac un titlu de mîndrie din slugărnicia asta. Niciodată, în Istorie, România n-a cunoscut o asemenea catastrofă. Si, în vremea asta, PRM scade în sondaje pînă riscă să dispară – iar partidele care au săvîrsit aceste crime cresc ca aluatul frămîntat cu drojdie de bere! Trebuie să fie cineva nebun să creadă asemenea smecherii schizofrenice! Dar, batjocura asta istorică se apropie de sfîrsit. Numai eu am dreptul să mai deschid gura si să îi împung cu degetul în piept pe ticălosii care au distrus această tară. Fiindcă eu am fost furat la alegerile prezidentiale din anul 2000. Si din pricina mea s-a schimbat Constitutia, în anul 2003, astfel încît alegerile parlamentare să fie decalate si separate de alegerile prezidentiale. Cu aparenta că, treptat-treptat, eu nu mai reprezint nimic si că vremea mea a trecut, de fapt, trăgătorii de sfori au o spaimă paralizantă că rezist si că nu abandonez lupta. Nu le-a reusit nici o manevră. Nici diversiunea cu consultantii israelieni – de fapt, agenti MOSSAD. Nici inventarea unor asa-zisi lideri, care să-mi fure, chipurile, electoratul. Nici dezertările si racolările unor parlamentari PRM, diversiune pentru care ar trebui să fiu recunoscător, fiindcă am scăpat de lichele. N-a tinut figura nici cu frauda de la alegerile pentru Parlamentul European, din noiembrie 2007, nici cu frauda de la alegerile locale, din iunie 2008. Repet, fără voia mea, experienta lui Nicolae Iorga, cel care spunea: „Pe mine, partidul mai mult mă încurcă". Fiecare cuvînt al meu este un cui în sicriul Mafiei. Cum mă puteti opri, sau reduce la tăcere? N-aveti cum, de mine nu puteti scăpa. Iar timpul lucrează în favoarea mea. Românii fac foamea din cauza voastră – nu a mea. Românii sînt sărăciti de voi – nu de mine. Românii au ajuns ultimii oameni din Europa din pricina voastră – nu din pricina mea. Voi ati furat si ati făcut avere – nu eu. Voi ati nenorocit tara – nu eu. Si tot voi ati intrat în cîrdăsie, unii cu altii, ca să nu care cumva să vin eu la Putere. Totul, însă, are un sfîrsit. Timpul socotelilor a venit. Anul 2008 e crucial nu numai pentru viitorul României, ci si pentru viitorul întregii Europe. În fata tăvălugului pustiitor, voi, banditii care n-ati avut milă de Poporul Român, rugati-vă la Dumnezeu să scăpati cu viată. Toată viata mea am fost un om revoltat, fiindcă am cunoscut, încă din primii ani, sărăcia. Un spirit de dreptate necrutător m-a animat întreaga existentă. Asa că acum sînt în elementul meu, mă simt cel mai bine.

În încheire, voi face cîteva anunturi si precizări:

1) Am vorbit despre Mugur Isărescu. Un om pregătit si civilizat, desigur. Dar o unealtă docilă în mîna unei oculte mondiale nemiloase. Astăzi, îl acuz pe Mugur Isărescu de producerea, la Banca Natională a României, a unei pagube uriase: este vorba de o „gaură neagră" de 2 miliarde de euro. Iată ce s-a întîmplat. La sfîrsitul anului 2007, Banca Natională a României (BNR) a raportat o pierdere de 2 miliarde de euro, fără ca vreo persoană să răspundă pentru această „gaură neagră". Guvernatorul BNR a încercat să explice că pierderea s-a produs ca urmare a interventiilor făcute de bancă pe piata financiară pentru mentinerea inflatiei la anumite cote. Într-adevăr, BNR a intervenit de mai multe ori pe piată, cumpărînd valută la o anumită cotatie, ca apoi să revîndă o mare parte din valuta achizitionată la un pret mai mic. Cu toate aceste interventii făcute pe piata valutară, BNR nu a tinut sub control inflatia, care în

cursul anului trecut a fost mai mare decît cea planificată, cu peste 2%, ajungînd la finele anului la 8%, iar în prezent inflatia reală este de 10%. De pachetele valutare care au fost cumpărate si revîndute pe piată au beneficiat în principal 3 bănci private. Dacă s-ar prezenta un raport exact al tranzactiilor valutare de pe piata privată, s-ar vedea, cu usurintă, beneficiarii acestei mega-inginerii financiare, în urma căreia BNR a fost devalizată cu 2 miliarde de euro.

2) La întîlnirea de la Palatul Cotroceni, Traian Băsescu i-a cerut deputatului PSD Iulian Iancu să-l viziteze si a doua zi, pentru a-i da mai multe informatii în legătură cu preturile din ce în ce mai mari pe care le plătesc românii pentru gazele naturale. I le furnizez eu, asa cum reies ele din revista ,,România Mare", din 2 noiembrie 2001. Acest material, ca si multe altele, rusinează acea presă sub-mediocră, care ne-a acuzat, si pe noi, că am ,,blamat post-factum" explozia preturilor. Reproduc, asadar, textul apărut acum 7 ani: ,,Surse din interiorul partidului de guvernămînt ne-au informat că există un Dosar de Urmărire Operativă SIE, unde se monitorizează o afacere de tip mafiot, care periclitează Siguranta Natională. Este vorba despre ministrul Comertului si Industriilor, D.I. Popescu, cel despre care tot noi am scris că nici nu discută sub o spagă de 1.000.000 de dolari. Nu demult, el a efectuat o vizită la Moscova, unde a negociat un contract de import de gaze naturale. Iată datele problemei: * În vederea cresterii importului de gaze, a fost diminuată, drastic, productia internă. * În anul 2000, consumul intern a fost de cca. 1,1 miliarde metri cubi. * Contractul semnat pentru 2001 prevede importarea a 2 miliarde de metri cubi. * Pretul gazului metan intern (extras în România): 58 dolari/1.000 m.c. Pretul gazului de import în perioada vară-toamnă: 70-80 dolari/ 1.000 m.c. Pretul gazului de import în perioada de iarnă (maximum): 120-140 dolari/1.000 m.c. Pret unic pe contractul semnat de Dan Ioan Popescu: 160 dolari/1.000 m.c. (deci, de aproape 3 ori mai mare decît pretul gazului extras în România). * «Comisionul negru» a fost de 30.000.000 de dolari. * Partea care i-a revenit lui Dan Ioan Popescu: 9.000.000 de dolari (bani încasati, la Londra, de Iulian Iancu, secretar de Stat, care coordonează Autoritatea Natională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale; de altfel, această tranzactie frauduloasă a fost realizată de numitii Iancu, Coconea si Duinea, filiera infractională a PD, mostenită de la Radu Berceanu). Restul de 21.000.000 de dolari a revenit mafiei ruse. Avem informatii că o bună parte din spaga luată de D.I. Popescu a fost dată unor sefi de-ai săi".

3) Partidul România Mare anuntă, încă o dată si ori de cîte ori va fi nevoie, că este de acord cu anchetarea penală a acelor ministri si fosti ministri acuzati de coruptie. Este si cazul lui Ioan Codrut Seres, senator PC. La sedinta de marti a Biroului Permanent al Senatului am fost informat că Dosarul Penal al acestui Seres are nu mai putin de 30.000 de pagini – mai mult decît toată opera lui Balzac! În imensa majoritate, e vorba de interceptări telefonice. Rămîne de văzut care culpă e mai gravă: traficul de influentă făcut, în mod evident, de acest discipol al lui Dan Voiculescu, sau actiunile de ,,politie politică" ale DNA?

4) Partidul România Mare cere Agentiei Nationale de Integritate efectuarea unei anchete cu privire la cea mai nerusinată orgie a anului 2008: nunta pe care a făcut-o la Monte Carlo un asa-zis consultant electoral al PNL, pe nume Dan Andronic, cu o prietenă a nevestei lui Călin Popescu-Tăriceanu. La acest bairam foarte costisitor, petrecut într-unul dintre cele mai scumpe orase din lume, au participat cca 100 de persoane fără nici un Dumnezeu, în frunte cu Tăriceanu. A fost acolo si Cristian David, împreună cu nevasta lui. Numai că în acea zi, duminică, ministrul de Interne, care este, totodată, si ministrul Administratiei, ar fi trebuit să rămînă în tară, avînd în vedere că în 4 localităti aveau loc alegeri, care se anuntau a fi cu probleme, ca să nu mai vorbim de inundatiile înregistrate în cîteva judete ale tării si de cisterna cu acid clorhidric care s-a răsturnat la Centrala Nucleară de la Cernavodă. Dar, ce-i pasă lui David, fost si viitor Troacă? El a topăit, de mama focului, la nunta unui alt minoritar, ca si el! De asemenea, eu cer SRI si SIE să stabilească dacă este adevărată informatia că nunta respectivă a fost plătită de bulgarul Stamen Stancev, rezident Monaco, individ anchetat pentru

spionaj.
5) Astăzi, 4 iulie, este Ziua Națională a Americii. Partidul România Mare aduce omagiul său admirabilei natiuni americane, care s-a născut din durere si sperantă, în temeiul a două cărti fundamentale: Constitutia si Biblia. Românii respectă America eroică si profundă, cea căreia îi datorăm, în bună măsură, victoria în primul război mondial si făurirea României Mari. În cinstea acestei minunate aniversări, o delegatie a Filialei PRM Cluj va depune, în numele meu, o coroană de flori cu Tricolor la monumentul presedintelui american Woodrow Wilson, ridicat de mine, în marele municipiul transilvănean, în anul 2002. Dumnezeu să binecuvînteze România si America! La Multi Ani!

Eveniment Muzical

Minunata cîntăreată Mirabela Dauer a scos la Ovo Music, în colaborare cu Revista Felicia, un CD „Best Of" de „muzică pentru sufletul tău". Pe CD putem regăsi melodii celebre, cum este „Multumesc, iubită mamă", compusă de Marian Nistor, acum 25 de ani (1983), pe versurile lui Corneliu Vadim Tudor.

Tricolorul, nr. 1305, editia din 08.07.2008

Noi dovezi, după aproape 25 de ani

Autor : **ION TEODOR TRONAC**

Aşa l-a turnat pe Vadim rabinul Mozes Rozen, la generalul de Securitate Nicolae Pleşiță... Domnule preşedinte, Vă rog să acceptați, ca daruri de suflet şi prilej de bucurie, cele două cărți. De volumul dvs. de versuri mă leagă amintiri profesionale... Aveam cartea, cumpărată în ziua lansării ei, la Librăria Mihail Sadoveanu, şi i-am prezentat-o, la ordin, generalului Nicolae Pleşiță, căruia rabinul Mozes Rozen vă reclamase telefonic ca „antisemit". I-am citit poezia incriminată generalului, a apreciat-o, cu replica „Scrie bine, dar trebuie temperat. Avem interese importante la rabin şi comunitate!". Volumul lui Virgil Carianopol, cu dedicația pentru Dumitru Ghişe, s-a rătăcit printre cărțile mele nu mai ştiu în ce împrejurări. Autorul, dacă nu greşesc, era foarte cunoscut în epocă pentru poezia... „Frumoase versuri spune Țara/ De dimineață pînă seara" etc. Nutresc speranța că cele două articole pe care vi le prezint în xerocopii vă pot fi utile pentru publicațiile dvs., ca şi revista (retipărită în iunie a.c.) „Mareşalul Ion Antonescu", nr 3/iunie 2001. Robert Horvath este un „evreu de treabă" şi a fost publicat şi de „Tricolorul" (articol despre activitatea filialei ICR din New York). Cîtă vreme holocaustologii publică periodic „Caietele Holocaustului", ținînd tema „caldă", nu văd de ce să fie ignorate documente şi fapte noi, ce pot să ne apropie de adevăr, deşi Raportul Comisiei pentru Holocaust a fost definitiv şi legiferat, Arhiva B'nai B'rith are multe documente, iar Robert Horvath le-a scos la lumină cu bună-credință, fără părtinire, spre deosebire de alții, care ascund fapte şi realități ce contravin intereselor isra elite şi tezismului promovat de coreligionarii lui Elie Wiesel (memoriile lui Filderman au dispărut, jurnalul lui Mihail Sebastian a fost editat cu omisiuni...)

Robert Redford: George W. Bush este un tiran

09.07.2008

Actorul si regizorul american Robert Redford il caracterizeaza pe George W. Bush, presedintele Statelor Unite, ca fiind "un lider rauvoitor, miop si tiran". "Incep sa ma gandesc

daca nu cumva suntem doar un alt imperiu, precum cel otoman sau roman, care distruge prin aroganta", puncteaza fondatorul festivalului de film Sundance intr-un interviu, citat de El Pais. Nu este prima data cand actorul aduce critici la adresa conducerii SUA, el fiind cunoscut ca militant impotriva violentelor din Irak. Robert Redford, care implineste luna viitoare 72 de ani, a vorbit cu parere de rau si despre boala cu care se confrunta bunul si vechiul sau prieten Paul Newman. Cei doi ar trebui sa lucreze impreuna pentru un film, insa productia a ramas la stadiul de proiect, din cauza indisponibilitatii lui Newman. "Pelicula este scrisa si totul este pregatit. Mi se rupe inima!", marturiseste actorul. Proiectul bazat pe romanul "A walk in the woods" s-a blocat in momentul in care Newman l-a sunat pe Redford pentru a-i comunica intentia sa de a se retrage. "Timpul a trecut si Paul a imbatranit repede", mai spune Redford.

Copos, mai bogat cu 70.000.000 €

George Copos este cel mai bogat ales din Parlamentul Romaniei, averea lui ridicandu-se la aproximativ 280 de milioane de euro, cu 70 de milioane mai mult decat a avut in momentul in care a devenit senator.

Conform declaratiei de avere postata pe site-ul Senatului, conservatorul George Copos detine plasamente si investitii in valoare totala de 271 de milioane de euro, ponderea cea mai mare avand-o actiunile detinute la firmele SC Ana Group SA - 152 de milioane de euro, SC Ana Imep SA - 54,2 milioane euro, Sc Ana Residence SA - 38 de milioane de euro si SC Ana Hotels SA - 15 milioane euro. In urma cu trei ani, cand a depus prima declaratie de avere in calitate de senator, Copos avea actiuni si plasamente in valoare de aproximativ 208 milioane euro.

Conturi bancare de milioane

Conturile bancare ale parlamentarului au explodat pur si simplu. Daca in anul 2005 valoarea acestora se ridica la 1,6 milioane lei, 76.000 de euro si 10.000 de dolari, acum el detine peste 26 milioane de lei, 55.000 de dolari si 16.000 de euro, un total care, transformat in moneda europeana, se ridica la 70 milioane de euro.

Si la capitolul bijuterii si tablouri averea familiei Copos a sporit cu aproximativ 50.000 de euro, valoarea totala a acestor bunuri ajungand in prezent la 344.000 de euro.

Are trei ceasuri in valoare totala de 55.000 de euro

George Copos are in prezent aceleasi ceasuri pe care le detinea si in momentul in care a devenit parlamentar. El este fan al marcii Patek Philippe, cele trei modele ale sale avand o valoare totala de 55.000 de euro. Doua ceasuri sunt in valoare de 15.000 de euro fiecare, iar al treilea a costat 25.000 de euro.

Articol semnat de **Daniel Gorgonaru**